

hujskanju pravakov in da hoče mir v deželi. Prvi shod se je vršil dopoldne v Hudishah in je bil vkljub temu, da je budo snežilo, povojno obiskan. Tudi nekaj nasprotnikov je bilo navzočih, a zadržali so se tiso in mimo ter premisljavali besedov govornikov. O „naprednih zahtevah kmetijstva na jezikovni meji“ je poročal v daljšem govoru urednik g. Kari Lihart iz Ptuja. Njegove besede se je v velikim odobravljajo sprejelo. Za njim je govoril vrh župan g. Jakob Lutschounig iz Žihpolja o „kmetijskih stanovskih vprašanjih“. Tudi njegovimi poljudnjimi besedami, ki jih je govoril v domačem koroškem narečju, so kmetje živahnino odobravali. Od nasprotnikov se ni nikdo k besedi oglašl. Tako je končal siod z velikim uspehom. Kmetje naj se izrazene besede zlasti za bodoče občinske volitve zapomnijo. — Drugi shod se je vršil ob 3. uri popoldne v Šentilju. Vsi prostori gostilne g. Spiessa so bili natlačeno polni s kmetje. Tudi takoj sta govorila gg. urednik Kari Lihart in župan J. Lutschounig. Odobravanje kmetov kar končati ni hotelo. Sklenili so ednoglasno, da si ustanovijo napredno kmetijsko društvo. Ob koncu shoda je ostal g. župnik Česky in se je govornikoma v imenu cele fare za njuni trud zahvalil. Resnično, videli smo še malo far, v katerih so farani in župnik v tako dobrem sporazumljenu... Kmetje, držite skupaj in ne pustite se od nikogar nahujskati! Naprej!

Župnik Česky je, kakor čujemo, stopil v pokoj in se preselil v Lipo. S tem je boj z njegovimi grdimi sovražniki končan. Uporno, da bode novi kaplan ali župnik, katerega posle cerkvena oblast v Šentilj, mirem in paneten, zlasti da se ne bode v nobenem oziru v politiku vmešaval. Preteklo sredo (praznik) bi imel novi kaplan (neki gospod iz Stajerskega) prvič v Šentilju mašo čitati. Ali prišel je pač, v zadnjem hipu pa se je premisil in je izginil, bogre zakaj in bogre kam. Tako je moral zopet župnik Česky sv. mašo brati!

Trg Grebinj. Piše se nam: Odkar se je „Narodni dom“ zatvoril, bluje Šmir* ogenj in žveplo na napredne občinske odbornike in na tržane. Zatvoritev zgodila se je na podlagi zahteve večine občinskega odbora z ozirom na § 18 obrtnega reda in to po okrajnem glavarstu. Zatvoritev ina v vsakem oziru postavno podlago. Ako bi bili pametni, moral bi se „Mir“ s svojimi pristashi postavi podvreti. Ali pravki po Koroškem kričijo tudi tedaj, da se jim krivica gode, kadar se postavo rabi. Grafenauer pripoveduje vendar vedno hajke o „mučeništva“ Slovenscev. Seveda, dotočni „Mirovi“ članki namenjeni morajo biti edino za velike tepe. V njih se priporude, da dobiva neki gozdar plačo od graščine, kateri služi, da dejela učitelje plačuje itd. Ja ali to niso preje vedeli? Kdor tega ne ve, je pač veliki bedak. Ali pa je tisti bedak, ki kaj tacega piše. Ako pa še „Šmir“ vprašanje kruha raznih stanov javno kritizira, potem naj bi tudi oni stan omenil, katerega zastopniki imajo vsak dan samo pol ure opraviti, zato pa dobivajo prav lepi dohodek večinoma od kmetov. Tudi gledi razmerja med kmeti in tržani nima „Mirov“ dopisun nobenega pravega pojma. Vedno in vedno vpije: Kmetje, odvzemite tržanu kruha! Grebinj nima industrije, nima rudokopa, nima prometa; stoletja sem so že tržani in kmetje drug na družega navezani. Potrebno za oba stanova je tedaj medsebojno podpiranje in to tudi ne bode nikdar ponehalo. Tako ne mislijo samo tržani, marveč tudi kmetje; samo tisti ne, katerim ne leži gospodarski blagor na srcu. To so pravki hujskaci! Grebinjaki tržani plačujejo prav visoke davke; razven državnih, deželnih in občinskih davkov plačujejo še za komuno, oskrbovanje vode itd. kar marsikateremu zunanjemu prav dobro pride; pri temu ne stoji zaslužek tržanov v nobenem razmerju z delom in s skrbmi. Marsikdo bi gotovo drugod bolje izhajal, ali ljubezen do domače grude ga drži nazaj. Grebinj je velika občina. Vsak tržan mora tedaj i za najoddaljnjejša pota in mostove ter za ubožce cele občine skrbeti. Skrbi pa edino za kmete ubožce, kajti za tržane imamo štipendije. Ali naj bi se tedaj še naprej od narodnjaških sleparjev hujskati pustili? Ne, proč z njimi! Ločite občino in velik del bremen padel bode na ramena hujskacov. Vprašajmo se ob

koncu še: Zakaj so hujskaci „narodni dom“ napokupi? Ali so hoteli res kakšne narodne ali politične zahteve uresmici? Ne! Ne, pravki hočejo edino gospodarsko odvisnost kmetov! Vzeti hočejo kmetu svobodo! Mala četa naprednih mož se živi med nami. Ali celo teh se „Šmir“ boji in, zato jih hoče gospodarsko uničiti. Kmetje, spoznajte na svojo protost! Ne verujte lažnim pervakom, ki vas hočejo podparmiti. Branite s krepko pestjo tisto kmetsko prostost, katero so vasi pradvede s srčno svojo krvjo pridobili! Proč s pravskimi hujskaci!

Pravski shod sta obdržala znana dva odrešenika Grafenauer in dr. Brejc 21. p. m. pri Nemcu v Leitingu. Prebivalstvo pa hoče i zapnepri v miru z Nemci živeti in zato se je tudi prav malo ovča shoda udeležilo. Seveda je do spel znani politikujoči fajmošter Ruzman, kajti pri takih priredbah pravskoga sovrašta pač ne sme manjkati „duhovnika ljubezni“. Provizorični učitelj Svjanak in Strojan je seveda tudi zopet okrog skakal. Bolje bi pač bilo, da bi ta fantek enkrat že svoje izkušnje naredil, mesto politiko uganjati. Govornika sta seveda kakor po navadi proti soli, oblasti in naprednjakom psovali, kakor da bi bila zato plaćana. O gospodarskem potrebnem delu pravskih hujskacov doslej še nismo nicesar slišali. To jih je pač postranska stvar. Glavno je, da se dajo kmetje še vedno odtirati. Grafenauer, pravski doktor, politikujoči far, to je tropica nemirnežev na Koroškem. Ali koroško ljudstvo ne bodo dolgo več temu hujskanju mirno gledalo! Prišel bode čas kmetskega obračuna in ta obračun bude za pravski gozdne pač prav založno končal!

Nehvaležni zvon. Sprejeli smo slediči uradni popravek: „Uredništvo „Stajerca“ v Ptaju. V zimstvu § 19. task. zak. zahteva podpisani župni urad da sprejemete slediči popravek z ozirom na Vase poročilo „Nehvaležni zvon“ v št. 48 Vašega lista z dne 28. novembra t. l.: 1. Za rajno penzionistko Elizabeto Leben se je zvonilo tu popolnoma po narodilu njene hčere gospodinje Marije Leben in sicer 16. novembra s 3 zvonovi, 17. novembra na dan pogreba pa z vsemi stičimi zvonovi; in res tedaj, da se je v Radu le s 3 zvonovi zvonilo. 2. Ravno takoj ni res, da nekemu ubogemu hlapen, ki je dal baje 5 goldinarjev k zvonovem, sploh niso zvoni; res je, da se pri pogrebu vsakega ubožca, ki tu imajo in se cerkveno pokopljive, primerino in brezplačno zvoni. Župniški urad na Radu dne 4. dne decembra 1909. Janez Volančnik, župnik.

Smrekove ograje ali živi ploti.

(Piše Vičanski Škerle pri Veliki nedelji.)

Na spodnjem Štajerskem najdemo skoraj povsod pri kmetijskih posestnikih ob pašnikih in ob stezah takozvane zgrajene plote, kateri povzročijo vsako leto veliko dela. Proti jeseni so pa ti ploti razdrapani tako, da živina gre svinjem potom kar čez plot. Zopet tu in tam najdemo kakrško modrejšega posestnika, kateri je pred par leti zasadil živo ograjo z gabrovimi sadikami. Te sadike mu pa živina objeda skozi celo leto in zopet nima zanesljive ograje. Nekteri sadijo trnjeve ograje, kar pa zopet ni priporočljivo, posebno ne ograje iz belega dlogovca, kajti v takih ograjah imajo gosenice svoje zalege in bivališče, in kako neprijetno delo je trnjeve ograje prikrajševati ali striziti. Premežni posestniki si napravljajo ploti okoli vrtov, pri stajnih dvorih iz desek, lat, ali iz pletenih žic, kar pa potegne veliko denarja iz mošnje in tudi ne tripi taka naredba na vekomaj.

Da se vsem tem sitnobam izognemo, bi kazalo po mojem mnenju, da si zasadimo ob pašnikih, ob stezah, ob stajnih dvorih in pri vrtih takozvane žive plote ali sanrekove ograje iz teh le vzrokov: 1. Nam pridejo take ograje najceneje. 2. Ne škodujejo take ograje poleg stoječim rastlinam tako, kakor pa ograje iz trnje in gaberja. 3. Prikrajšanje sanrekovih ograj je res prijetno celo s takimi skarjami, ki so nalači za to priravljene in odpadki se lahko za steljo porabijo. 4. Iz smrekovih sadik zraste tako gosta ograje, da niti kura ne mora skozi. 5. Je ograja iz smrekovih sadik trpežen plot in

kinč posestva, ker je lepo temno zeleno po leti in pozimi. 6. Se ni treba batiti, da bi se nahajalo v taki ograji gošenice ali pa drugi škodljivi sadnemu drevesu in 7. je taka ograja priporočljiva, ker je živila ne objeda.

„Dragi stanovski tovariš!“ Morda bodeš vprašal, kje bi naj dobil toliko sadik, da bi svoje vrte, pašnike in t. d. ogradiš. Največja državna gozdna drevesnica v Avstriji je v Ljubljani na Kranjskem, kjer se pridelava vsako leto po več milijonov takih sadik. Ponuja jih tudi c. k. logarski mojster Rudolf Hacker v Kraljevem grancu (Koniggrätz). Zahlevajte cenik, ki obsegata jasna navodila. Treba se je pa za časa, torej po zimi priglasiti zanje, ker sadik skoraj vsako leto zmanjka in se kasnejšim naročilom dostikrat nemore ustreči.

Kako daleč narazen in koliko let stare sadike naj sadimo? Najbolje storis, da izkopljesh 40—43 cm široki jarek v ravni črti in kakih 20—25 cm globok. Ako je količaj mogoč, naj se to izkoplje v zimskem času, dokler zemlja zmrzava. Zgornjo trtno zemljo na drobno razsekaj, ter jo spravi na dnu jarka (jame). Sadi se po dve vrsti tako, da pride drevesa med dve sadiki v nasprotni vrsti. V črti naj bodejo drevesa ena od druge 36—41 cm narazen. Potem takem pride 17—20 cm prostora med sadiki. Vrsti na obeh strani jarka pa naj bodela kakih 10 cm od stene jarka oddaljeni. Ta podoba nam to sajenje bolj priljivo razkazuje.

36—40 cm

Sadi jih tako globoko v zemljo, kakor so bile poprej v sadnici, to se pozna po rumeni barvi pri koreninah. Sadikam moramo varovati tanke, nezne korenine, katere se kaj rade posuše. Pri saditvi jih moramo ineti v zadosti veliki posodi, katero smo do polovice napolnila z ilovnatim vodo, da so koreninice v mokrem. Pri saditvi se zemlja okoli drevesa trdno stadi. Ako jih dodaš dobro sprhnutega komposta, ti bodejo drevesa napravile vsled bujne rasti veliko veselja. Sadike naj bodo 3—4 leta stare. Ako je zemlja pri saditvi suha, jo polj takoj ko si drevesa posadil; ali to storí zvečer, ko je zemlja že hladna. Ravne tako ravnaj v prvem letu, ako nastopi suha. Konci debeljskih korenin se gladko odrežejo, posebno one ki so se potrgale pri izkopavanju; nikakor pa ne kaže debla in večji prikrajšati, kakor pri sadnih drevesih. Da nam živila ne pohodi teh novo posajenih ograj, ne preostaja drugega, kakor da jih zavarujemo. Kazalo bi, da rastegnemo pikečo žico v kakih 4—5 vrstah (črtah). Na obeh koncih vrste vkopijemo prav globoko močno soho iz hrastovega lesa, kje se lahko žica napne; ali pomniti je treba, da moramo zgornjo žico na prej potegniti in pritrditi. Na v zmes pa nam služijo tudi dobro količi kakih 10 cm. debeli, samo moramo jih pri zemlji obzgati in namazati z vročim katranom.

„Dragi tovariš!“ Ako si storil vse po omenjenem načinu, imaš v šestih letih lepo, gosto in dovolj močno ograjo, kateri obreže vrtide.

Kako visoko in široko hočeš imeti, to je pri tvoji volji. Žico pa lahko sedaj odstraniš in jo porabiš kje drugod pri napravi take ograje. Veruj mi, da se ti trud in stroški pri takih ograjah poplačajo in tvoji potomci ne bodo zavoljo takega dela ničesar slabega o tebi govorili.

V Vičancih, na god vseh Svetnikov 1909.

Pridelovanje dveletne detelje

(Po lastnih izkušnjah zapisal Vičanski Škerle.)

Marsikateri oče čuti, kako hudo je, ako nima dovolj svakdanje grada za svojo družino. Po veliko slabje je, ako nima dovolj klaje za živilo, katera je dandas takoreč glavna opora v kmetijstvu. O tem ima marsikateri živonorec prepričanje, posebno v zadnjih dveh letih. Da se tem sitnobam izognemo, se popenimo z vso očlupnosjo pridelovanje Štajersko dveletno rudečo deteljo. To rastlino poena vsak živonorec, ker je čisto udomačena. Znana pa je tudi vsakemu njena lastnost in vrednost in žalbog, da se je v takih merti meri prideluje. Po drugi strani pa si delajo nekateri veliko napako s tem, da kupujejo slaboverodo same te detelje, v katerem se nahaja blizu polovice ničvrednega plevela. Z manjo vestjo poporodčim vsakemu, kateri želi dobro deteljno in travno semeno, naj se obrne skozi c. k. kmetijsko društvo in Verband der landwirtschaftlichen Genossenschaften in Graz, Franzensplatz Nr. 2. V tem oziru imam popolno prepričanje, ker že več let tako semeno tamkaj naročuje.

jem. Naročni je treba meseca decembra in v začetku januarja.

Najboljša deteljna setev je, ako jo sejemjo v drugi polovici meseca marca na njivo kjer smo prejšnji jesen posejali na dobro pogojeno zemljo, žito an ječmen. Kazalo boste prav dobro, ako pred deteljno setivo povajamo njivo z otro brano. S takim delom okopljemo rastline, spravimo znak v zemljo, katerega korenine želeno pridakuje in deteljno semesko bo lotje kalilo.

Posebno priporočljivo je tako branjanje na teški ilovnatni zemlji. Ni se treba batiti, da bi se semese pozbelo od spomladanskega mrazu, kakor to nekateri trdijo. Ne sejej prečrkico, to je velika napaka. Bolje je da se vzame kaka 2 kg več na oral, kakor premalo. Torej 10–12 kg, na en oral. Pazi da ne dočasi starega semena, katero spoznaš na tem, da ugrubi svetlo barvo in postane rjava ter je tudi manj kaljivo. Prav dobro je, ko se posejemo tudi 2–4 kg visoke pašovke ali francoska pašovka (fransko, Kaygras). Ta trava se obnese s povsod, le v možnih legah ne. Francoska pašovka rastje hitro in se zgodaj razvije. Daje med deteljno izvrstno lepo kočino in prav dobro klajo. Tega naj ne opusti noben kmetovalec. Ako jo seješ na široke ogone stem manj boste trpeli ob času suše, lažje boši in veliko več naklasi, kakor na očkib ognih. V prvem letu v jeseni potrosi kakih 300–400 kg Tomazeva žlodiante in 300–400 kg kajnita. Ti stroški se ti prav lepo povrnejo. Ko pride čas košnje v drugem letu je zelo zelo priporočljivo, da se poveže v snope, kakor ajda in ravno tako suši ko ajda. Potem ostanejo vsi listi zgornj, kateri so v zim polni z vrčo vodo kaj dobra in zdrava hrana za praliče. Veliko detelje pri živinoreji je ravno tako, kakor velika tunka rabita v gospodinjstvu. Ko vzamemo v drugem letu dve košnji od take detelje se priraže tretja, katero pa v jeseni podorujmo, potem imamo v prihodejem letu lepo koruzo ali krompir. Gnojni nam ni neobvezno potrebno za koruzo ali krompir, ker podorana detelja ima dušik v sebi. Dušik je pa ena najpogostejša redilna snov našim poljskim rastlinam.

V Vičancih, na dan sv. Katarine 1909.

Lešnikove obroče

male in velike miniaturne, 15 do 25 mm široke, 2½ in dolge, kupuje Franz Cleasch, Salzenhausen, 739

Dva viničarja in enega majerja

(2, 3 ali 4 ljudi) sprejme pri doberem plažilu Joh. Perko, telepovestnik v Kamniški pri Mariboru, 746

Bluze, šosni, spodnja krila, predpasniki, perilo, jakne.

dobro stvarno delo po meri pri Marie Wessiak, M. riber, Bratislavské gasse 2, 723

Znano dobro in po ceni se kupuje

vse rezimo blago, gorivo pravo, oblike, odje, za postelje itd. pri Adolf Wessiak, Matice, Bratislavské gasse 4, 722

Oženjeni viničar.

smotreni nemški jeziki in novosti nasadov v gozdnih ter cepljenju itd. in sadja, se sprejme v vinogradniški realnosti Nikolajev 8, 10 pri Celju. Ponudbe naj se pošljata na Franz Bassmann, posetnik, Gradišče, Meranpassage 40

Cevljarski učenec

se pod doberimi pogoji sprejme pri g. Gottfried Schmidauer, čevljarski mojster v spedilci Dravogradu (1. stražarstvo) na Koroskom, 729

Pekarija z gostilno

se pod prosti roke z grada. Vzkratko: dnevni dohodek 100–150 K. Petelin Kapela 7, 8000 K. Lepa, novi in praktično zadana hoba, okroglo 2½, oralna ekonomija. Vredna je pri upravi "Slavonca", 761

Gano perje za postelj in daune.

Ena kila stvo, čistano K 2—, golobr. F 240, hoba K 4—, prima mehko kot daune K 6 — visoko-prima sila, najboljša vrsta K 8—, daune K 6 — hoba K 10—, čistni flau K 14—, od 8 kli na prečinku.

Max Berger, Dechenhutstr. 1013, Böhmerwald.

Cenit s matracem, edelj, prevelikih in vsem drugem blagom za postelje zastoj in franko. Kar ne dograde, se zameni ali denar nagni.

Gotove postelje

inlet (nankic) ena tuhina, velikost 180×116 cm z drewno blazinama pod glavo, 80×56 cm, novoli polni, z novim senem, blazinam in trajno perjim K 16—, poldaune K 20—, daune K 24—; tuhina same K 12—, 14—, 16—, blazina pod glavo K 2—, 3—, 5— postle po povratku, zarav zastoj, od K 10 — naprej franko

Max Berger, Dechenhutstr. 1013, Böhmerwald.

Cenit s matracem, edelj, prevelikih in vsem drugem blagom za

postelje zastoj in franko. Kar ne dograde, se zameni ali denar nagni.

Okroglo 3500 metrov večpravna plavljnih krečnina

• šleziskih • platnenih restov

se gliche pod vrednostjo materiala prudajo. Vsi resti so v najfinjši vrsti in se jih poradi lakote na izdelovanje najfinjša, a perla za telo in postelj. Dolgost redov znaša 8–14 metrov.

Cena za 1 meter 55 vinarjev.

Najmanjša oddaja zavoj za 8 šil (okroglo 60 metrov) po povratku. Zavar na depote, postlje takoj denar nazaj.

S. Stein, tkalnica platna, Nachod.

Izjava.

Podpisani obžalujem in preklicem vse žaški, s katerimi sem blati dne 29. oktobra t. l. st. gospoda Konrada Justa, a. gostilničarja v Vuženici. Izjavim, da je vselej in povsed poštreno postopal in mu izrekam zahvalo, da je vsled te obžale ustavil nadaljnjo sodnijsko zasledovanje.

Georg Lauko, trgovec.

Trboje pri Vuženici.

Razglas.

76

V času od 10. do 15. januarja 1910 se bodo obdelovali na dnevnih sajšarski in vinogradniški soli v Mariboru tečaj za oskrbo živine.

Tečaj ima namen, podobno teoretično in praktično izučitev živine, njenih sinov in uslužbence v kratki in posredni obliki in najvažnejšim glede krmiljenja, oskrbe in rabe, goveje živine. Utrablja se bode pre temu v privredi na razmere, ki vladajo v pokrajinali z vinogradniškim in sajšarskim.

Stevilo udeležencev dočlenjeno je na 30. Prosledi za sprejem v tečaj za oskrbo živine zamorejo po razmerju dana sredstev določeni podpore v znesku dnevnih 2 K. Kdo hoče to podprtje dočeti, mora to izrecno omeniti in ob občinstvu predstojnika potrditi pasturi, da je:

1. sami potreben posestnik,
2. ali ali uslužbenec potrebnega posestnika.

To potrdilo prisotni je že načrtanu k tečaju, načrtni je obenem starost.

Prosledi za sprejem, ki ne zahtevajo podpore, najtečajnamenim posmu izrecno poverjajo.

Tečaj obsegajo vsak dan 3 ure teoretičnega in 2 ure praktičnega poduka.

Područni jezik je nemščina.

Nazamanda vposlati je do 1. januarja na podpisano.

Kupateljstvo deželne sajšarske in vinogradniške sole v Mariboru.

me

AMERIKA

Kdo se za Ameriko zanima, dobi na željo brezplačno pojasnilje v nejobljivem potovanju v Ameriko.

Cesarški parniki

Cesar Viljem II. . . 215 m dolg Prestolonaslednica Cecilia 215 m dolg Prestolonaslednik Viljem 202 m dolg Cesar Viljem Viliki . . . 198 m dolg vožijo v 6—7 dneh od Bremena v Novi York.

Odplojejo v tork.

Cesarški parniki vožijo edine od Bremena; kdor hoče tedaj s cesarskim parniki potovati, zamreje to prosto brez zadržka storiti; nikdo mu tega ne sme prepovedati. Večak ima svojo prosto voljo, da se za svoj denar pelje, kamor hoče.

F. Missler, Bremen, Bahnhof-strasse 20. Odjela poštovat v Bremenu v Ameriku, Avstralijo, Afriko. Najnižje cene.

Dobra oskrba.

družinski šivalni stroji so najkoristnejša

božična darila!

Singer Co. akt. dr. Šivalnih strojev Ptuj, Hauptplatz 1.

Prijazna opomba! Vse od drugih trgovin pod imenom "Singer" ponujane mašine so narejeno po enemu naših starejših zistemov, ki zaostaja daleč za našim novejšim zistemom in to v konstrukciji, trajnosti in pošljivosti.

770

Loterijske številke.

Gradec, dne 27. novembra: 54, 61, 33, 42, 38.
Trst, dne 4. decembra: 23, 76, 24, 62, 5.

Božično darilo.

za gospode in dame!

Pričetnostni nakup!!

"Gemsbart-u"

podobni "Hirschbart".

nov, zelo lep, 16 cm, dolgot las, lepo okvirje iz starega srebra in Hubertus-kriščen skupaj

samo K 8.—

Las kakor "red" pod garancijo naravnega prista. Pričetnostni nakup razpoljiva po povratku 276

Fenichel, Dunaj IX. Altmüllerstraße 341.

Veliki cenik zastoj!

Železniška-Roskopf Patent K 5.—

Garancija 3 leta drugače denar nazaj. Ura ima 8 kamienje, lepa omarača - cifernica, gre 32 ur, prav nikelnasto ohitje, ki ostane belo z drugim pokrovom za prah, gre garantirano na pol milijone.

K 650

Prave srebrne ure

8 3 srebrni manteljni

Srebrni-tula dvojni mantelj

Zlate damske ure

Srebrne veržice

Stenske ure

Največji cenik zastoj.

● A. KIFFMANN ●

največja fabrika ur, zaloge, eksport

Maribor P. I.

© 1910
SINGER
MAKING
MACHINES
IN
THE
U.S.A.